

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรพินธุ์ จารุถาวร. ดนตรีไทยร่วมสมัยกับอัตลักษณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- กรรพุม บุญทวี. บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนญี่ปุ่นในประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- กฤษณ์ ทองเลิศ. สื่อมวลชนการเมืองและวัฒนธรรม พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สวนทองถิ่น กรมการปกครอง, 2540.
- กฤษดา เกิดดี. "ดนตรีสมัยนี้นั้นเลวร้าย", นิตยสารพบโลก ปีที่ 3 ฉบับที่ 30 เมษายน 2533, น.101 – 105.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : มุลนิธิภูมิปัญญาไทย, 2539.
- กาญจนา แก้วเทพ. ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เอ็ดดิสันเพรส โปรดักส์, 2544.
- เกษียร เตชะพีระ และ นิธิ เอียวศรีวงศ์. "มุมมองนักคิด "นิธิ - เกษียร" วัฒนธรรมไทยยุค ไอเอ็มเอฟ", เนชั่นสุดสัปดาห์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 275 (12 – 18 กันยายน 2540), น.21 – 23.
- คณิตา โพธิ์ชนะพันธ์. การยอมรับของวัยรุ่นต่อการทำแท้ง : ศึกษากรณีนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- จิราพร เขาวนประยูร. วัยรุ่นกับดิสโกเธค : ทศนคติของกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- จิรวดี บุญเกื้อกุล. เปรียบเทียบการประชาสัมพันธ์ศิลปินเพลงวัยรุ่นไทยและญี่ปุ่นผ่านสื่อ ต่าง ๆ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- จตุมา เพชรรัตน์. การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขา วิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

- ฉัตรกุล ทองเกต. การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย ปี พ.ศ. 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ชฎาพร พัชรชัยสร. ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชไมพร สุขสัมพันธ์. การวิเคราะห์สัญลักษณ์และกระบวนการสร้างสรรค์ในการ์ตูนญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ตะวัน ฮามาซากิ. วงดนตรีร็อค "สาย Visual", Japan World ปีที่ 3 ฉบับที่ 22, 2539, น. 16-18.
- ทิพย์ธิดา เปาะนนท์. อุดมการณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ธรรมจักร อยู่โพธิ์. การศึกษาระดับความชอบและพฤติกรรมการบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ธีรยุทธ บุญมี. วิกฤตมนุษยยุคโลกาภิวัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัลยา, 2537.
- นลินี เสาวภาคย์. 2539. อิทธิพลของการสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วน. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นิพนธ์ ทักษะกุลธร. การเลือกซื้อหนังสือของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- บานชื่น ทองพันชั่ง. "สารสนเทศทางสังคมศาสตร์" วารสารห้องสมุด. ปีที่ 40 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2539)
- บุญนาถ ภัทรพงศ์มณี. พฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปของวัยรุ่นตอนปลายใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา ภาควิชาอาชีพศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.
- บุปผา สีมาบรรพ์. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2518.

- เบญจา ยอดดำเนิน, จรรยา เศรษฐบุตร และกฤตยา อาชวนิจกุล. **ทฤษฎีและการศึกษาทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยาการแพทย์**. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523.
- ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. **อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- ปณิธาน. "Y2K ของวงดนตรี : ดนตรีแห่งศตวรรษใหม่", **สารคดี** ปี 14 ฉบับที่ 163 (กันยายน 2541), น.135 – 138.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. **พัฒนาการวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : ดันอ้อ แกรมมี่, 2539.
- พิชญ์สินี แสงขำ. **บทบาทของหนังสือพิมพ์ต่อการเปลี่ยนแปลงสังคม**. กรุงเทพมหานคร : สารานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- พิชัย นิรมานสกุล. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าแฟชั่น Brand name ต่างประเทศ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. **คนรุ่นใหม่ของสังคมไทย. การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่วิวัฒนาการและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538, น. 99 – 101.
- พศุทาเคะ ทาดาคิ. **โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น**. แปลโดย บุญยง ชื่นสุวิมล. กรุงเทพมหานคร : งามาการพิมพ์, 2543.
- ภัทรหทัย มังคะตานะรา. **การนำเสนอลักษณะของวีรบุรุษในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในประเทศไทย (พ.ศ. 2536 – 2540)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. **รายงานการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสถาบันบันเทิงเรีงรมย์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534.
- ยูอิ นากามูระ. **บริโภคนิยมในกรุงเทพมหานคร : กบเคโระกับนักเรียนนักศึกษาหญิง**. ในรายงานการสัมมนาโลกาภิวัตน์กับปัญหาสังคมไทย : ประเด็นการวิจัยในมิติวัฒนธรรม, 21 – 22 กันยายน 2538 ณ ห้องประชุมจุมภฏ – พันธุ์ทิพย์ อาคารประชาธิปก – ราไพพรรณี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร.
- ราศีร ธรรมนิยม. **รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมวัยรุ่นไทยในปี พ.ศ. 2533 = Thai teenager in 1990**. พระนครศรีอยุธยา : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2539.

- ลลิตา ยუნากกร. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือการ์ตูนสำหรับวัยรุ่นที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- “วัดกระแส ... คลังเพลงญี่ปุ่น วัยรุ่นไทย คลิปนักเรียน ม.4 ดิ่งแพลตฟอร์ม”, เนชั่นสุดสัปดาห์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 399 (24 – 30 มกราคม 2543), น.10 – 16.
- วิภาวี วิโรจน์พันธุ์. การสร้างความหมายวัฒนธรรมวัยรุ่นในรายการปกิณกะบันเทิงทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วิริยะ สว่างโชติ. การศึกษาวัฒนธรรมกับดนตรี. วารสารอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 22 (มิถุนายน - พฤศจิกายน 2542), หน้า 48 – 59.
- วิริยะ สว่างโชติ. “อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมแบบไดโนเสาร์” กับการ “รื้อฟื้น” ความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตและการบริโภค. ในสิริพร สมบูรณ์บุรณะ, วัฒนธรรมการบริโภค, กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก, 2538, น. 30 – 55.
- วิรุฬห์รัตน์ ผลทวี. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ฟรีเซินเตอร์ดาราทางโทรทัศน์กับการตัดสินใจซื้อสินค้าของวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2540.
- วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์, โยธิน แสงวงศ์. การเสวนากลุ่ม : เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ศุภีมาน นฤมล. กระบวนการกลายเป็นหมอนวด : กรณีศึกษาหญิงบริการในสถานบริการอาบ อบ นวด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- สมชัย ธนสารศิลป์. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อแปรงสีฟันของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการตลาด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สร้อยญา พาณิชย์กุล. มองสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : เบียร์ฟ้า, 2538.
- สุกัญญา ตีระวนิช. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุกัญญา หาญตระกูล. “สู่สังคมการเรียนรู้หลายภาษา อุดมการณ์ของเด็กสองหรือหลายภาษา”, เนชั่นสุดสัปดาห์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 470 (4 – 10 มิถุนายน 2544), น.56.

- สุเกษม อิงคินันท์. ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวของนักเรียนอาชีวศึกษากับการรับชมโทรทัศน์ : กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชสีมา, 2537.
- สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น (Adolescent psychology). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุภาค จันทวานิช. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สุภาค จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สุภาค จันทวานิช. "การเดินทางในยุคโลกาภิวัตน์ : การแสวงหาเอกลักษณ์เกี่ยวกับตนเองของหญิงไทยในเยอรมนี", โลกาภิวัตน์ กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534, น.5 – 27.
- สุภาค จันทวานิช. รายงานผลการวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม และปัญหาจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร :โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532.
- สุวรรณ สันคติประภา. พฤติกรรมการอ่านและการเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กไทยกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- สุรัชย์ หวันแก้ว. กระบวนการกลายเป็นคนชายขอบ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ศึกษาการพัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สุรัชย์ หวันแก้ว. สังคมวิทยาของคนชายขอบ. สังคมไทย : มุมมองของนักสังคมวิทยาและนักมานุษยวิทยา (16 มีนาคม 2544) : 27 – 48.(เอกสารประกอบคำบรรยาย โครงการสัมมนาทางวิชาการภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- สุรัชย์ หวันแก้ว. ปัญหาของไทยยุคสังคมแห่งการบริโภค : บริโภคนิยม. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. (เอกสารประกอบวิชา "สังคม-วัฒนธรรม")

- สุริชัย หวันแก้ว. **วิกฤตวัฒนธรรมท่ามกลางกระแสโลก : ข้อพิจารณาบางประการ**. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. (นำเสนอในการสัมมนาโต๊ะกลม วิกฤตวัฒนธรรม จัดโดย คณะอนุกรรมการวิจัยวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร (สวช.) และศูนย์ศึกษาการพัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.)
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. **โลกปริทรรศน์กับการดำเนินชีวิตของเยาวชน**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- โสภภาพรรณ ทิพย์ประไพ. **การผลิตรายการวิทยุเพื่อวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีจุดประกายฝัน ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา**. สารานุกรมปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- อติคม โกมลวิทยาธร. **ทฤษฎีว่าด้วยการศึกษาเรื่องสังคมบริโภคนิยม**. ในสิริพร สมบูรณ์บุรณะ, **วัฒนธรรมการบริโภค**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก, 2538, น. 16 – 29.
- อภิญา เฟื่องฟูสกุล. **อัตลักษณ์ (Identity) : การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- อรุณลักษณ์ วิทยจิน. "พฤติกรรมผู้บริโภค", **วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ** ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม – มิถุนายน 2520), น. 338 – 345.
- อลงกรณ์ ปรีวุฒิพงศ์. **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับการรับรู้ข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักเรียนมัธยมปลายในเขตกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- อัมพวัลย์ วิศวะชีรานนท์. **วิถีชีวิตคนไทยรุ่นใหม่ : ศึกษากรณีพฤติกรรมบริโภคอาหารของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพมหานคร : ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. **รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่องการใช้สื่อเพื่อการปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : กรณีศึกษาโรงเรียนพานิชยการแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร**. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

ภาษาอังกฤษ

Atwater, Eastwood. *Adolescence*. 3rd ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1992.

Baynor, Henry. *Music and society since 1815*. London : Barrie & Jenkins, 1976.

- Brake, Michael. **Comparative youth culture : the sociology of youth and youth subculture in America**. London : Routledge, 1990.
- Bo Reimer. Youth and modern lifestyles. Johan Fornas & Goran Borin, **Youth Culture in late Modernity**. Cambridge : 1995.
- Ching, Leo. **Imaginations in the Empires of the Sun : Japanese Mass Culture in Asia**. Contemporary Japan and popular culture. University of California Press, 2001.
- Erikson, Erik Homoburger. **Identity, youth, and stress**. 1st ed. New York : WW Norton, 1968.
- Frith, Simon. **Music and Identity. Question of cultural identity**, London : SAGE, 1996.
- Fuhrmann, Barbara Schrcider. **Adolescence, Adolescents**, Boston : Little, Brown and Company, 1986.
- Glasser, William. P. **The identity society**. 1st ed. New York : Harper & Row, 1972.
- Hall, Stuart and du Gay, Paul. **Question of cultural identity**. London : SAGE, 1996.
- Japan Infotainment. **Japan World**. 7,36(2543), 12 – 16.
- Nicholas abercrombie, Stephen hill and Bryan S. Turner. **The penguin dictionary of sociology**. England : Clays, 1994.
- Oehlers Alfred L. Confucian Rappers and Rockers? Singaporean Youth in the Nineties. **Internationales Asienforum**, Vol. 30(1999), No. 1-2, 97-108.
- Paul Corrigan and Simon Frith. **THE POLITICS OF YOUTH CULTURE**. Stuart Hall and Tiny Jefferson, 1st ed. Newbury Park : SAGE, 1991.
- Rice, F. Philip. **The adolescent : development, relationships, and culture**. 5th ed. Boston : Allyn and Bacon, 1996.
- Santrock, John W. **Adolescence : an introduction**. 6th ed. Madison : Brown & Benchmark, 1996.
- Thornton, Sarah. **Club cultures : music, media and subcultural**. Cambridge : Polity Press, 1995.
- UNEP/UNESCO. **Is The Future Your?**. 1st ed. France : A United Nations, 2001.

รายการสัมภาษณ์

แจ๊ค (ชื่อสมมติ),เจ้าของร้านดนตรีญี่ปุ่น. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543.

สุรสิทธิ์ ลีลาประชากุล. สัมภาษณ์, 5 กันยายน 2543.

หยวย (ชื่อสมมติ), เจ้าของร้านดนตรีญี่ปุ่น. สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2543.

สัมภาษณ์วัยรุ่น : นามสมมติ (ระหว่างวันที่ 25 กันยายน 2543 – วันที่ 25 พฤษภาคม 2544)

บุศ	อายุ 14 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : กุหลาบวัฒนา
ดาว	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.4, โรงเรียน : วัดสังเวช
แอ็ค	อายุ 18 ปี นักศึกษา ปี 2, มหาวิทยาลัย : หอการค้าไทย
ดวงดี	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.4, โรงเรียน : ประตู่ในทรงธรรม
เหมี่ยว	อายุ 16 ปี นักเรียน ม.4, โรงเรียน : วัดสังเวช
โป๊ะ	อายุ 18 ปี นักศึกษา ปี 1, สถาบันราชภัฏ : พระนคร
ตุ๊ก	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : เซนห์จอห์น
ปู	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : สตรีศรีสุริโยทัย
ตั้ม	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : สตรีศรีสุริโยทัย
ก้อย	อายุ 12 ปี นักเรียน ม.1, โรงเรียน : เซนห์จอห์น
ด้า	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : หอวัง
แก้ว	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : สตรีวิทยา 2
แนน	อายุ 15 ปี นักเรียน ม.3, โรงเรียน : เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
ป๊ว	อายุ 16 ปี นักเรียน ม.4, โรงเรียน : วัดสังเวช
หญิง	อายุ 18 ปี นักศึกษา ปี 1, มหาวิทยาลัย : รามคำแหง
เป็ง	อายุ 18 ปี นักศึกษา ปี 1, มหาวิทยาลัย : รามคำแหง
อ้อม	อายุ 18 ปี นักศึกษา ปี 1, มหาวิทยาลัย : หัวเฉียว

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.: แบบสัมภาษณ์

ประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์
อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย
: ศึกษาเฉพาะกรณีดนตรีญี่ปุ่น
 (Foreign cultural influence on Thai adolescent identity
 : a case study of Japanese music)

คำถามเกี่ยวกับตัวผู้ให้ข้อมูล

- อายุ
- การศึกษา
- อุปกรณ์การติดต่อสื่อสาร

1. คำถามเกี่ยวกับความสนใจและพฤติกรรมความนิยมดนตรีญี่ปุ่น

A. ก่อนมีความสนใจและความเป็นมาของความนิยมดนตรีญี่ปุ่น

ตัวอย่างคำถาม

- ทำไมจึงสนใจดนตรีญี่ปุ่น
- ดนตรีญี่ปุ่นมีลักษณะเด่น หรือ ข้อดีอย่างไรบ้าง
- ไปซื้อเทปดนตรีญี่ปุ่นกับใคร มีความสัมพันธ์อย่างไร และเขาเหล่านั้นมีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อเทปดนตรีญี่ปุ่นหรือไม่
- ในกลุ่มเพื่อนสนิทที่โรงเรียนมีคนที่นิยมดนตรีญี่ปุ่นด้วยหรือไม่
- เพื่อนมีอิทธิพลต่อความนิยมดนตรีญี่ปุ่นหรือไม่ (เช่น ฟังตามเพื่อน ใช้เพลงญี่ปุ่นเป็นข้อสนทนากับเพื่อน)
- วันและเวลาที่ไปซื้อเทปดนตรีญี่ปุ่นอยู่ในช่วงไหน
- กิจกรรมยามว่างที่ทำประจำก่อนเริ่มมีความนิยมดนตรีญี่ปุ่น
- ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีญี่ปุ่นทางไหน
- ใครมีส่วนช่วยในการตัดสินใจซื้อเทปดนตรีญี่ปุ่น
- ความประทับใจที่มีต่อดนตรีญี่ปุ่น
- ประเภทของดนตรี และนักร้องที่ชอบ และเหตุผล
- มีความคาดหวังว่าได้รับอะไรจากการฟังดนตรีญี่ปุ่นบ้าง

B. พฤติกรรมความนิยมดนตรีญี่ปุ่น

ตัวอย่างคำถาม

- ขณะที่ฟังดนตรีญี่ปุ่น ท่านร้องเพลงด้วยหรือไม่
- ฟังดนตรีญี่ปุ่นที่ไหน ฟังคนเดียวหรือฟังร่วมกับคนอื่น
- กลุ่มเพื่อนที่ร่วมฟังดนตรีญี่ปุ่น
- มีเกณฑ์ในการเลือกเปิดเพลงหรือไม่ มีเกณฑ์ในการเลือกเปิดเพลงอย่างไร เช่น ดูเวลา ดูสถานการณ์
- ระหว่างทำนองกับเนื้อร้องท่านว่าสิ่งไหนสำคัญกว่ากัน ในการเลือกฟังดนตรีญี่ปุ่น
- เพลงอะไรบ้างที่ท่านฟังบ่อยครั้ง ยกตัวอย่าง และบอกเหตุผล
- อารมณ์ ความรู้สึกขณะที่ฟังดนตรีญี่ปุ่นเป็นอย่างไร
- ขณะที่ท่านฟังดนตรีญี่ปุ่น สมาชิกคนอื่นในบ้าน หรือคนรอบข้างมีพฤติกรรมอย่างไร
- รู้สึกว่าดนตรีญี่ปุ่นมีความพิเศษจากดนตรีชาติอื่นอย่างไร
- นอกเหนือจากความเพลิดเพลิน ดนตรีญี่ปุ่นยังให้อะไรแก่ท่านอีก
- ท่านมีการเลียนแบบพฤติกรรมนักร้องที่ชื่นชอบหรือไม่ (เช่น ทรงผม การแต่งกาย ท่าทางการพูดจา)
- ท่านเคยไปดูคอนเสิร์ตหรืองานที่เกี่ยวข้องกับดนตรีญี่ปุ่นหรือไม่
- ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดเพื่อศิลปินดนตรีญี่ปุ่นหรือไม่ ประกวดร้องเพลง ประกวดเต้น หรือประกวดวาดภาพศิลปินดนตรีญี่ปุ่น
- หลังจากกลายเป็นคนมีความนิยมดนตรีญี่ปุ่นแล้ว ท่านเกิดการรับวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างอื่นอีกหรือไม่ เช่น เรียนภาษาญี่ปุ่น รับประทานอาหารญี่ปุ่น ใช้สินค้าญี่ปุ่น
- หลังจากกลายเป็นคนมีความนิยมดนตรีญี่ปุ่นแล้วท่านมีการแนะนำดนตรีญี่ปุ่นไปให้คนรอบข้างที่ไม่ใช่คนนิยมดนตรีญี่ปุ่นบ้างหรือไม่

2. คำถามเกี่ยวกับอัตลักษณ์

A. ลักษณะตัวตนของวัยรุ่น

ตัวอย่างคำถาม

- การแสดงออกของอัตลักษณ์ภายนอก เช่น การแต่งกาย ข้าวของเครื่องใช้ (ได้จากการสังเกต)
- กิริยาท่าทางและการแสดงออกของวัยรุ่น (ได้จากการสังเกต)
- ภาษาที่วัยรุ่นใช้ภายในกลุ่ม (ได้จากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม)

- สภาพภูมิหลังของเขาเป็นอย่างไร เช่น สมาคมหรือชุมชนที่เขาเข้าร่วม
- การใช้เวลาว่างและกิจกรรมอื่นที่ทำไม่ะไรบ้าง

B. ลักษณะการมองผู้อื่นเป็นอย่างไร

ตัวอย่างคำถาม

- รู้สึกอย่างไรกับคนอื่นที่ไม่ได้นิยมดนตรีญี่ปุ่น มองว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนละชั้นหรือคนละพวกกับตนเองหรือไม่
- มีความรู้สึกอย่างไรเมื่อคุยเรื่องดนตรีกับคนที่ไม่มีความนิยมดนตรีญี่ปุ่น
- เมื่อต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดนตรีร่วมกับคนที่ไม่มีความนิยมดนตรีญี่ปุ่น เคยมีความคิดที่ขัดแย้งกันบ้างหรือไม่

ภาคผนวก ข.: เด็กหญิงไทย (คลังโคล้เพลงญี่ปุ่น)

แปลกใจ ! ทุกครั้งที่มีคนพูดถึงกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ชอบฟังและคลั่งไคล้ศิลปินญี่ปุ่น ภาพลักษณ์ที่สังคมรับรู้และเข้าใจ มักจะออกมาว่าเด็กเหล่านี้สมองกลวง ไร้สติ ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น บ้าญี่ปุ่น ชีวิตหาแก่นสารอะไรมิได้

ความจริงเป็นเช่นนั้นหรือ? นี่เป็นประโยคที่ผู้วิจัยตัดมาจากวารสาร "เนชั่น สดส์ปาดาร์" (2543)

ในยุคปัจจุบัน ยุคโลกาภิวัตน์ ภาพต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นภาพที่ไม่เหมือนและไม่เคยบังเกิดขึ้นมาก่อนในยุคใดๆ เมื่อลักษณะที่ปรากฏนี้เป็นสิ่งที่ผิดกับภาพเดิมๆที่เคยปรากฏมา ที่ผิดแปลกและเปลี่ยนไปมากในยุคปัจจุบันนี้ทุกคนต่างก็พูดถึงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น สังคมและวัฒนธรรมของวัยรุ่นที่แปลกไปในวันนี้ จึงถูกตีค่านั้นเป็น "ปัญหาสังคม" การที่เด็กกลุ่มหนึ่งถูกตราหน้าว่าเป็นตัวปัญหา เป็นภาระแก่สังคม สภาวะการถูกนิยามโดยคนอื่นเช่นนี้หลายต่อหลายครั้งที่ทำให้พวกเขาต้องตกเป็นที่รองรับอคติและความเดียดฉันท์หรืออย่างน้อยก็ถูกหยิบยกเป็นตัวอย่างในแง่ลบจากสังคมอยู่เรื่อยมา ผู้วิจัยอยากจะให้มองกรณีของเด็กหญิงคนหนึ่งซึ่งผู้วิจัยได้สรุปมาอย่างสั้นๆจากวารสารเนชั่น สดส์ปาดาร์ (2543)

วชิราพร แก้วศรีนนท์ ผู้ซึ่งเคยเรียกตัวเองว่า วาชิ เด็กหญิงที่ชื่นชอบบร็อคเกอร์หนุ่มแดนซามูไร นามว่า ฮิเดะ แห่งวง "X-Japan" บ่อยครั้งที่เธอลากเส้นจากถ่านดินสอดสีเส้นแรกสู่เส้นสุดท้าย จนเสร็จเป็นภาพที่เธอพอใจ เธอก็จะลงชื่อ VASHI กำกับไว้ใต้ภาพอย่างอึมชุนในงานสร้างสรรค์น้อยๆของเธอ ภาพแล้วภาพเล่า..วชิราพรตั้งชื่อให้ตัวเองโดยที่เธอจะทราบหรือไม่ทราบ ความหมายในภาษาญี่ปุ่นก็ตาม แต่ร่างอันไร้วิญญาณในวันนี้ ก็มีอิสระเสรีโยนบินไปไกลต่างจากนก.. จะไปสู่ที่ใดไม่อาจรู้ได้ หลังจากที่ฮิเดะจบชีวิตลงไม่นาน ชีวิตของวชิราพรก็จบลงเช่นกัน เหตุการณ์ครั้งนี้สร้างความโศกสลดแสนสาหัสมาสู่ทุกหัวใจของคนที่ยรักเธอ มีคนเห็นวชิราพรร้องไห้ก่อนจะกระโดดตึก.. แต่วชิราพรไม่มีโอกาสเห็นน้ำตาของคนที่บ้าน ทุกคนในครอบครัว **แก้วศรีนนท์** อยากให้เรื่องทุกอย่างจบสิ้นลงพร้อมๆกับความตายของวชิราพร ไม่อยากให้ตกเป็นข่าวมากกว่านี้ เพราะยิ่งหนังสือพิมพ์ซูดคัย ก็ยิ่งเหมือนลับซ้ำให้ก้อนเนื้อหัวใจของพวกเขาแหลกเหลวอีกครั้งหนึ่ง วสันต์ แก้วศรีนนท์ย้ำว่า เขาไม่อยากจะโทษใคร "กับโรงเรียนผมไม่อยากจะโทษเขา ถ้าโรงเรียนไม่ดีจริง ผมคงไม่ส่งลูกผมไปเรียนไกลถึงกรุงเทพฯหรอก อีกอย่าง หลานผมยังเรียนอยู่ที่โรงเรียนนี้อีกคน ผมไม่อยากจะโทษใครทั้งนั้น" แต่เขาโกรธและเสียใจกับสื่อที่มาโทษว่า เด็กฆ่าตัวตายเพราะครอบครัวไม่อบอุ่น "ผมไม่เคยบอกว่าเด็กตายเพราะเลียนแบบฮิเดะ อันนี้มีส่วนแค่ 20 เปอร์เซ็นต์ พวกนักจัดรายการวิทยุนี้ละตึ๊ง ตัวเองนำเพลงมาเปิดให้กับเด็กๆฟังแท้ๆ แต่พอเด็กตายกลับบอกว่าครอบครัวไม่อบอุ่น เป็นไปได้อย่างไรครอบครัวผมไม่อบอุ่น นี่บ้านผมอยู่ที่นี่ บ้านอาเขาอยู่ข้างหลัง ผมซื้อบ้านอีกหลังเป็นหมู่บ้านจัดสรรอยู่เข้าไปหลังตลาดนี้เอง ปีใหม่ที่ชุมนุมลูก

หลานนับรวมกันเกือบ 50 คน ไม่เชื่อคุณลองอ่านที่น้องกวางเขาเขียนซิ แล้วคุณจะรู้และเข้าใจเขาทุกอย่าง”

วชิราพรเริ่มต้นเขียนบันทึกเรื่องตัวเอง เป็นบันทึกขนาดสั้นเพียงแค่ 3 หน้า กระดาษฉีกที่ซื้อมาจากโรงเรียน เพราะทำยบรรทัดจะมีชื่อ สุรศักดิ์มนตรีปรากฏอยู่ ลายมือเธอเขียนตัวบรรจง ไม่หวัด อ่านง่าย ตัวหนังสือเป็นตัวเล็กๆบางๆ ปิดทางขึ้นนิดหน่อย บันทึกนี้ถูกเธอเก็บไว้ในซอกของสมุดของกระเป๋านักเรียน แม่เธอเพิ่งพบหลังจากที่เธอจากไปได้ 3 วัน ไม่มีคำขึ้นต้น หรือลงท้าย จึงไม่ใช่จดหมายบอกลา

“ฉันไม่รู้เหมือนกันว่า ชีวิตฉันเริ่มต้นเป็นมาอย่างไร แต่จำได้ว่า ฉันเกิดวันที่ 17 กันยายน 2525..”

“ครอบครัวฉันอบอุ่นมาก เวลาไปเที่ยวไหนก็ไปกันทั้งบ้าน ปีใหม่จัดงานทุกคนมากันพร้อมหน้า ...ทุกคนดีกับฉัน รักฉัน แต่ฉันรู้สึกว่าคุณที่สนิทกับฉันจริงๆ มีแค่สองคน คนแรกเป็นพี่สาว อาจเพราะวัยไล่เลี่ยกับฉัน อีกคนที่ฉันรู้สึกสนิทด้วยคือปู่คนโต ทั้งที่วัยของฉันกับปู่ห่างกันมาก ก็แปลกเหมือนกัน อาจเป็นเพราะฉันชอบช่วยปู่ปลูกต้นไม้บ้าง ปู่ชอบปลูกต้นไม้หลายชนิด บางทีก็รดน้ำต้นไม้ มันเพลินดี อย่างน้อยมันทำให้ฉันรู้สึกว่ามิอะไรทำกับเขาบ้าง”

บันทึกของน้องกวางพูดถึงคนในครอบครัวว่า เธอรักทุกคน และก็รู้ว่าทุกคนดีกับเธอ ถ้าทำอะไรได้ก็ไม่อยากจะทำใจใคร แม้จะไม่ชอบ ด้วยเหตุนี้ ไม่ว่าจะไรก็ตาม เธอจึงได้แต่ตอบว่า “ค่ะ ๆ ๆ” ทั้งๆที่ใจจริงบางทีอยากให้อ่านใจว่า “ฉันไม่ใช่คนที่สามารถนั่งอ่านหนังสือได้ตลอดเวลา”

“ฉันชอบที่จะวาดรูป รูปการ์ตูนหลายรูปฉันมอบให้เพื่อนหมด เพราะฉันคิดว่าเขาจะเก็บรักษาพวกมันได้ดีกว่าฉัน”

“...ฉันคลั่งไคล้ศิลปินเพลงร็อกชาวญี่ปุ่นชื่อฮิเดะ ฉันฟังในความสามารถของเขา มากทำไมเขาถึงเก่งขนาดนี้”

เสียงเพลงของฮิเดะยังคงกังวานในหัวใจของคนเหงา ..บทเพลงบางเพลงเสมือนเป็นเรื่องราวของ วาชิ บ้างก็บ่งบอกถึงความรู้สึกเจ็บปวดของคนที่ยังรักจากการโอบอุ้มของเธอ ในความเงียบเหงาวันที่ร่างเธอถูกเผา.. ยินเสียงเพลงชุด DAHLIA ของ X-Japan กังวานอยู่ใต้เงามืด

Do nothing but cry
Day and night
..All alone
Oh my DAHLIA
You don't know
Where are you going to..

You'll see blue sky
 Time after time
 You try to find yourself
 Dream on your left
 Dead on your right
 ..Dead or live

: DALIA / X-Japan

วันนี้คนในครอบครัว แก้วศรีนนท์ อยากเก็บเรื่องราวของวชิราพรไว้เป็นความทรงจำส่วนตัว ไม่มีเรื่องของวชิราพรจะบอกเล่าอีกแล้ว ..มีเพียงบันทึก 3 หน้ากระดาษที่ทุกคนพยายามอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น

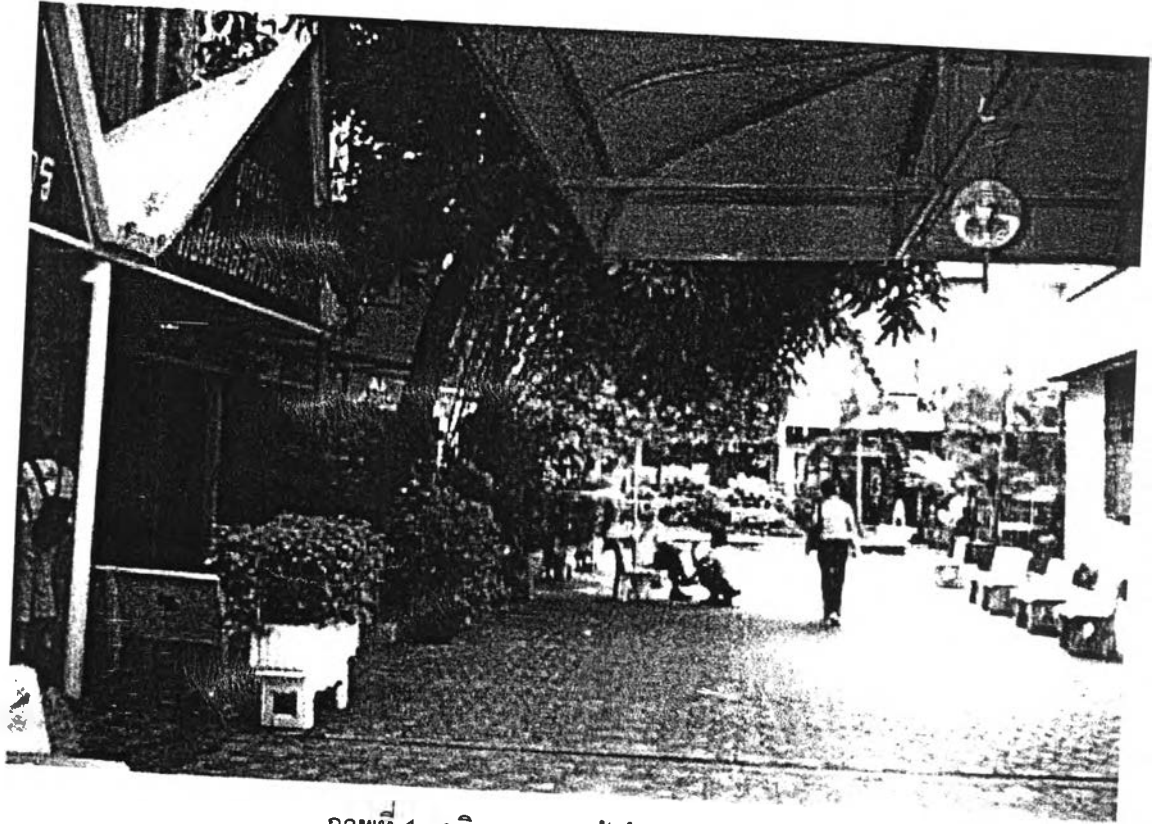
หากคนในสังคมยังคงเชื่อว่า พฤติกรรมความนิยมดนตรีญี่ปุ่น อาจจะนำมาซึ่งความตายของเด็กวัยรุ่นที่อาจจะมาจากครอบครัวที่อบอุ่นหรือไม่ก็ตาม และกล่าวว่าพฤติกรรมของคนส่วนน้อยกลุ่มนี้จะเป็น ปัญหาสังคม เพราะนั่นเป็นสิ่งที่สังคมใช้ค่านิยมในการตัดสินต่อเรื่องต่างๆ

หากเราทบทวนให้ลึกอีกครั้ง ไม่มีใครอยากเกิดมาเป็น "ตัวปัญหา" เป็น "ปัญหาสังคม" วัยรุ่นวันนี้จะเป็นอย่างไร สำคัญมาก มาจากบริบทของโครงสร้างสังคมที่วัยรุ่นคนนั้นอาศัยอยู่ กรณีการนิยมดนตรีญี่ปุ่น ดนตรีญี่ปุ่นอาจเป็นความแปลกใหม่ ธรรมชาติของวัฒนธรรมวัยรุ่นมีความต้องการแสวงหาความโดดเด่น บางครั้ง นั้นไม่แปลกเลยสำหรับวัยรุ่นที่จะเลือก นิยมดนตรีญี่ปุ่น สิ่งใหม่ ที่ทำให้ชีวิตวัยรุ่นได้เต็มเต็ม ...ดนตรี

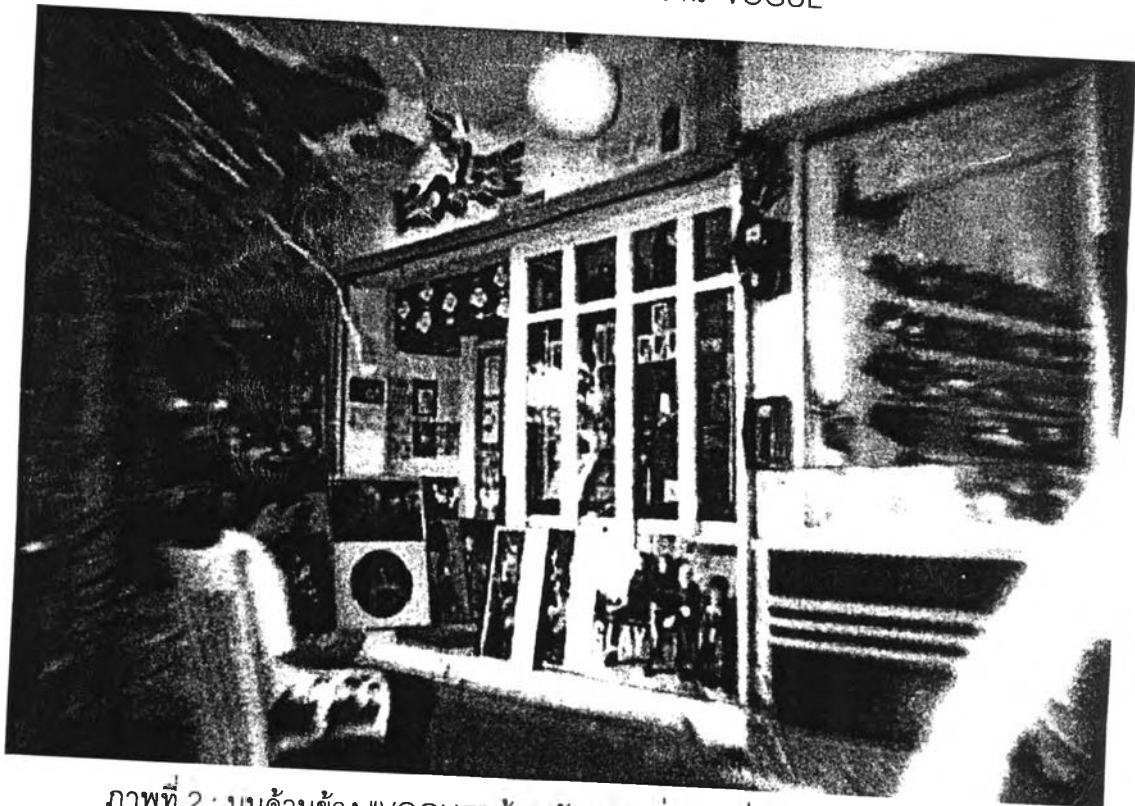
ดังนั้น ครั้งนี้ ปัจจุบันนี้ วัยรุ่นที่นิยมดนตรีญี่ปุ่น ณ วันนี้จะเป็นอย่างไร อัตลักษณ์ของเขาจะเป็นเช่นไร ศึกษาดู !!!

ภาคผนวก ค.: ภาพประกอบการวิจัย

"VOGUE" ตำนาน JAPANESE MUSIC เมืองไทย

ภาพที่ 1 : บริเวณลานหน้าร้าน "VOGUE"

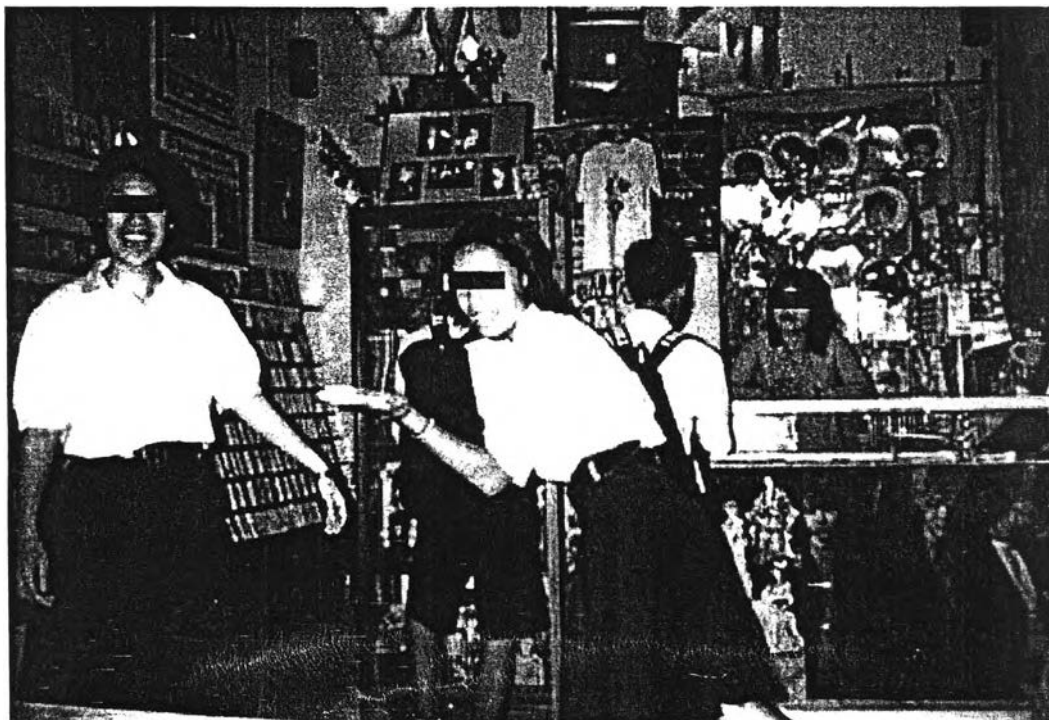
ภาพที่ 2 : มุมด้านข้าง "VOGUE" ผู้คนมักจะมานั่งเล่น นั่งอ่านหนังสือที่หน้าร้าน

ภาพที่ 3 : ภายในร้าน "VOGUE" กับพนักงานขายสาว

ภาพที่ 4 : มุมด้านหน้า "VOGUE" วิทยุรุ่นไทยแต่งกายสไตล์ญี่ปุ่นเดินเข้าร้าน

ภาพที่ 5 : ตอนเย็นวันธรรมดา ; วิทยุรุ่นในเครื่องแบบชุดนักเรียนเข้ามาในร้าน

ภาพที่ 6 : วันเสาร์-อาทิตย์ ; โต๊ะที่วิทยุรุ่นมักจะนั่งรับประทานอาหาร ขนม และแลกเปลี่ยน ชื่อขาย ข้าวของเกี่ยวกับดนตรีญี่ปุ่น

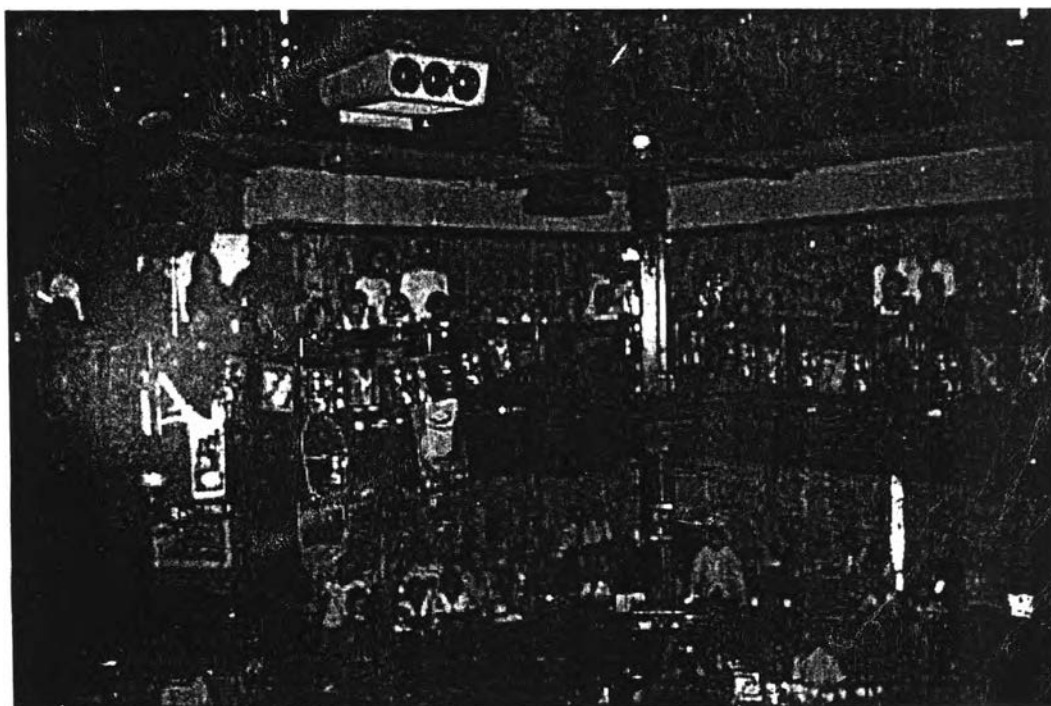

ภาพที่ 7-8 : นักร้อง COVER BAND ; วิทยาลัยร้องเพลงญี่ปุ่นในงาน
คอนเสิร์ตที่จัดขึ้นเพื่อคนนิยมนดนตรีญี่ปุ่น

บรรยากาศในงานคอนเสิร์ต

ภาพที่ 9 : วิทยุร่วมร้องเพลงหน้าเวทีอย่างสนุกสนาน

ภาพที่ 10 : กลุ่มวิทยุที่นั่งชมคอนเสิร์ตบนชั้น 2 ชั้น 3 ของผับที่จัดคอนเสิร์ต

เหล่าวัยรุ่นที่แต่ง cosplay มาแสดงตัวในงาน

ภาคผนวก ง.: ตัวอย่าง Profile (เกี่ยวกับญี่ปุ่นและดนตรี)
friendship ที่กรณีศึกษาเขียนให้ผู้วิจัย

사랑을 위한 여행

사랑하는 사람과 먹고 면 길을 따라
 희망의 나라를 여행도 떠났습니다
 단 둘이서만 ...
 서로 힘이 되어주고 격려해 주며
 서로 의지해가며 행복한 길을 걸어가셨다
 이 여행의 꿈에 있을
 그 어떤 희망을 가슴 가득 품고서..
 -정인승-

이름 . 정인승 - 정인승

국적 - 17 / 07 / 1985 Hoshi noisuna 10 15 999 ♀

성명 . 정인승 정인승 Ne

유형/장르 . 서민가요 서민가요 서민가요 서민가요

악기 . 악기 악기 악기 악기

밴드/팀명 . vivid Baiser Due'le quartz LaFeme / Dir M-M

활동지역 . indies Visual Rock

연락처 . 010 6 000 0000 010 6 000 0000

활동기간 . 2000 2000 + 2000 2000 2000

주요 CD . 이것이 이것이 이것이 이것이

활동장소 . 이것이 이것이 이것이 이것이 Point

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 Bangkok

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 / 이것이 이것이

활동지 . Home Sexual ♀ 이것이

활동지 . 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . Sunday ~ 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

활동지 . 이것이 이것이 이것이 이것이 이것이

Kardia

사랑을 위한 여행

사랑하는 사람과 먹고 먼 길을 따라
 희망의 나라로 여행을 떠났습니다
 단 둘이서만 ...
 서로 힘이 되어주고 격려해 주며
 서로 의지해 가며 행복한 길을 걸어가니까
 이 여행의 끝이 있을
 그 어떤 희망을 가슴 가득 품고서..
 -권익순-

날짜 6 Jan 1986 1986 15

국가

여행목적: 관광 친목 기타

여행지역: 동남아시아 남아시아 남아: 인도! 기타

여행기간: 1-2 주 3-4 주 5-6 주

여행방법: 항공 기차 배 기타

여행비용: 100만원 이하 100-200만원 200-300만원 300만원 이상

여행동행: 혼자 1명 2명 3명 4명 5명 이상

여행준비: 1주일 전 2주일 전 3주일 전 4주일 전 5주일 전 6주일 전 7주일 전 8주일 전 9주일 전 10주일 전

여행목적: 관광 친목 기타

여행지역: 동남아시아 남아시아 남아: 인도! 기타

여행기간: 1-2 주 3-4 주 5-6 주

여행방법: 항공 기차 배 기타

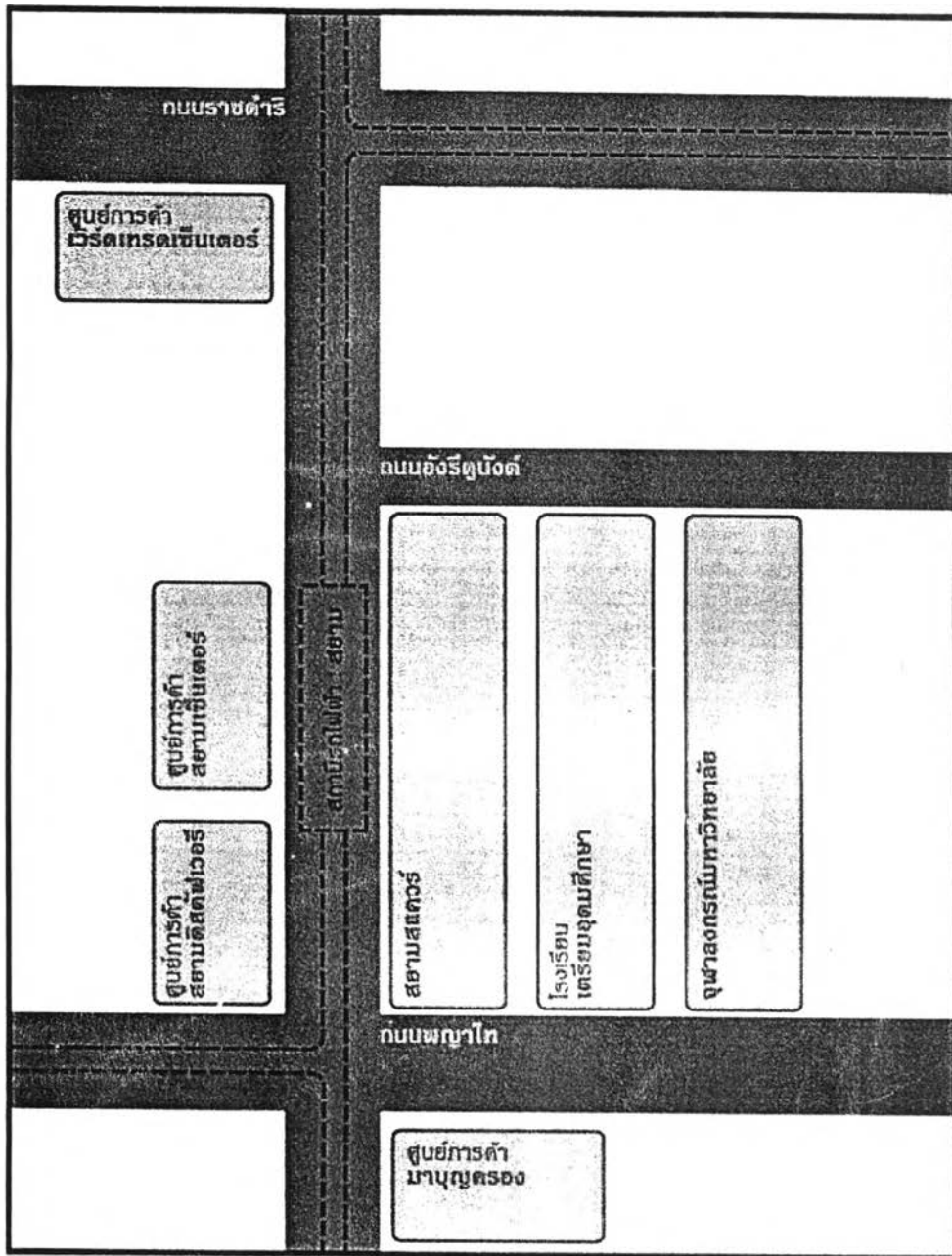
여행비용: 100만원 이하 100-200만원 200-300만원 300만원 이상

여행동행: 혼자 1명 2명 3명 4명 5명 이상

여행준비: 1주일 전 2주일 전 3주일 전 4주일 전 5주일 전 6주일 전 7주일 전 8주일 전 9주일 전 10주일 전

ภาคผนวก จ.: แผนผังแสดงที่ตั้งสยามสแควร์

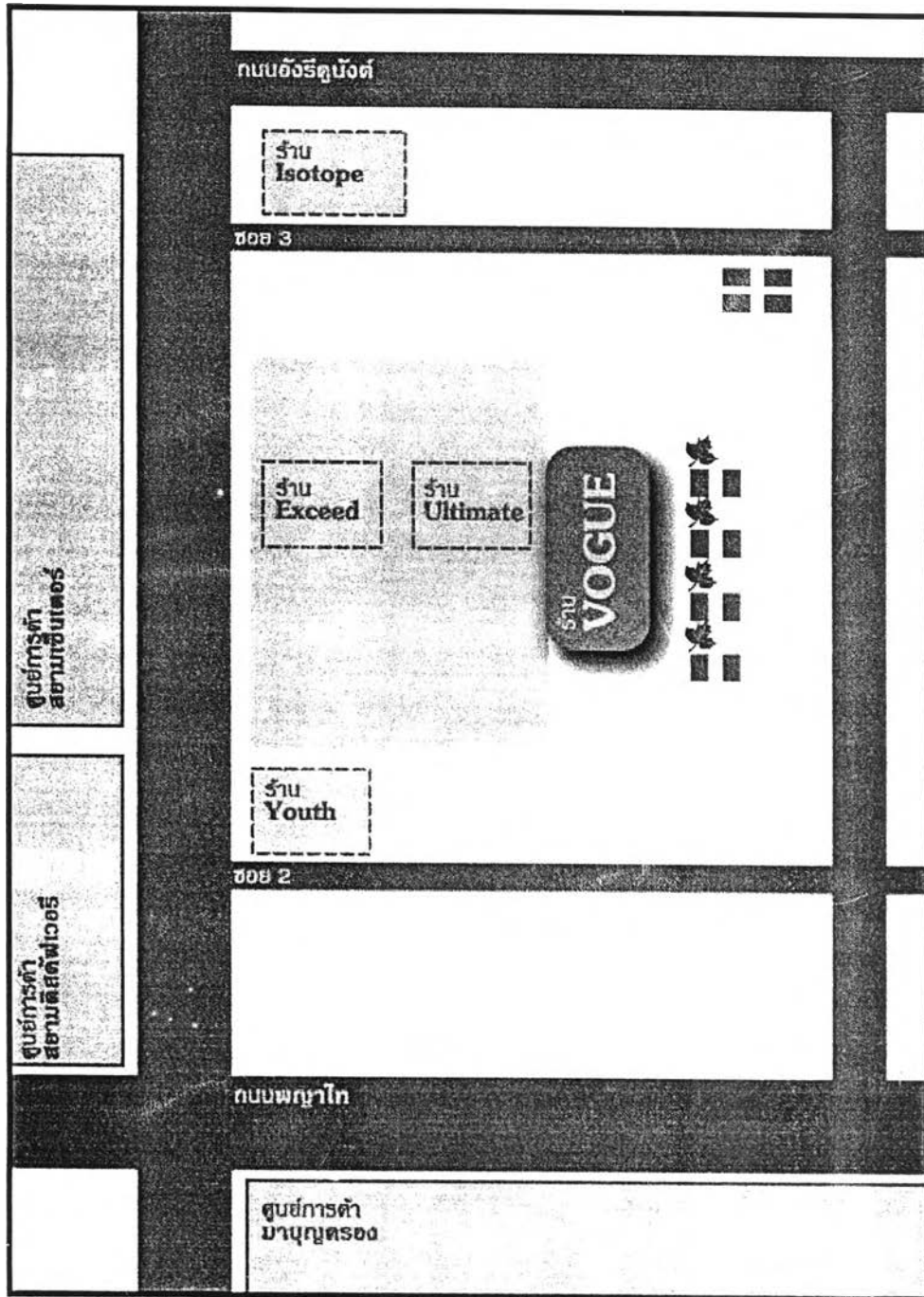

----- เส้นทางเดินรถไฟฟ้า

แผนภาพแสดงที่ตั้งสยามสแควร์

ภาคผนวก จ.: แผนภาพแสดงร้านค้าดนตรีญี่ปุ่นในสยามสแควร์

   ร้านดนตรีญี่ปุ่นที่โมโตศึกษา
    ร้านดนตรีญี่ปุ่นที่ทำการศึกษา
  ร้าน
 ☘ ต้นไม้

แผนภาพแสดงที่ตั้งร้านดนตรีญี่ปุ่นในสยามสแควร์

ภาคผนวก ช.: เด็กหญิง Yuki ... (บทความหลังการทำวิทยานิพนธ์)

วัยรุ่น : อัตลักษณ์

วิจารณ์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ : 21 มีนาคม 2545

ฉันเกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ ตอนนี้ฉันอายุ 15 ปีแล้ว คุณว่าฉันยังเป็นเด็กอยู่หรือเปล่า? คุณว่าฉันโตพอที่จะทำอะไรได้แบบผู้ใหญ่แล้วหรือยัง? ...จะไปเล่นกับเด็ก 10 ขวบ เดียวเขาก็จะหาว่าไปรังแกเด็ก จะทำอะไรแบบผู้ใหญ่ เขาก็บอกว่ารอให้โตเป็นผู้ใหญ่ก่อนนะแล้วค่อยทำ ...เห็นมะแค่นี้ฉันก็สับสน

เข้าใจละ...ใครๆต่างก็นิยามฉันว่า วัยรุ่น

ชีวิตนักเรียน ม.3 อย่างฉัน ไม่รู้ว่าจะเหมือนกับนักเรียน ม.3 คนอื่นๆหรือเปล่านะ ปกติก็จะเลิกเรียน 4 โมงเย็น ถ้าวันไหนฉันไม่ต้องไปเรียนพิเศษ ก็ต้องรีบกลับบ้าน พ่อ แม่ จัดอาหาร ขนมไว้ให้เรียบร้อย กลับไปก็นั่งรับประทานคนเดียวไปได้เลย วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์เป็นเพื่อนที่ดี ไม่มีชีวิต ไม่เคยมีปากมีเสียงหรือโต้เถียงกับฉัน ตลอดเวลาอยู่เป็นเพื่อนฉันในห้องนอน

YUKI ... ชื่อที่เพื่อนๆมักจะเรียกฉัน จริงๆแล้วชื่อนี้มันก็มีที่ไปที่มา และฉันก็ภูมิใจเวลาที่เพื่อนเรียกชื่อนี้ คุณรู้ใช่ไหมว่าเป็นชื่อญี่ปุ่น วันนั้นฉันคิดว่าตัวเองน่าจะมีชื่อแบบนี้ ไม่รู้ ไม่เข้าใจความหมายเหมือนกัน

ในเย็นวันหนึ่ง ฉันเปิดวิทยุฟังเหมือนทุกวันนี้ ดีเจแนะนำเพลงญี่ปุ่น ไม่เคยฟังมาก่อนเลยหยุดทุกอย่าง ลองตั้งใจฟัง (เพราะอะไรที่ฉันไม่เคยเจอมาก่อน แปลกใหม่ ฉันก็อยากรู้) จังหวะ ทำนองเสียงร้อง O.K. เลย ฉันยังจำประโยคสุดท้ายของเพลงได้

... Jiyuu no moto ni umareta.

โอ ! ฉันจะทำยังไงดี ฉันชอบเพลงนี้จัง ฉันจะไปหาซื้อเพลงนี้ได้จากที่ไหน อาทิตย์ถัดมาในวันเดียวกันนั้นแหละ ฉันตั้งใจฟังวิทยุอีก เพลงเดิมรู้แล้ว เป็นเพลงยอดฮิต วง L'Arc~en~Ciel

เข้าวันเสาร์เมื่อแม่ไปส่งที่สยาม (ฉันมาเรียนพิเศษที่สยามทุกวันเสาร์) ฉันบอกแม่ว่าให้มารับสักบ่าย 3 โมงนะ (ปกติเลิกเรียนเที่ยงแม่ก็จะมารับ) วันนี้ฉันจะเดินหาร้านจำหน่ายเพลงญี่ปุ่นดู ...แล้ววันนี้ฉันซื้อแคเทปไปฟังก่อน

มาถึงวันนี้ เกือบ 2 ปีแล้วที่ฉันได้รู้จักเพลงญี่ปุ่น อะไรๆหลายอย่างในชีวิตฉันก็เปลี่ยนไปนะ ฉันมีเพื่อน พวกเขาฟังเพลงญี่ปุ่นเหมือนกัน ฉันมาสยามทุกวันเสาร์ บางสัปดาห์ฉันก็มาวันอาทิตย์หรือบางที่ฉันก็นัดเพื่อนมาในตอนเย็นหลังเลิกเรียน ตอนแรกฉันก็มาเพื่อมาซื้อเทป ซีดี วีดีโอ หนังสือโปสเตอร์ ของที่ระลึก ฉันสะสมหมดเลย แต่เฉพาะวงที่ฉันชอบเท่านั้นนะ ต่อมาฉันมาสยาม ไม่ได้มาเพื่อมาซื้อของอย่างเดียวแล้วละ บางครั้งฉันก็ไม่ทำอะไรจะซื้อด้วย แต่มาเจอเพื่อน เพื่อนกัน นัดแล้วต้องมา ถึงไหนถึงกัน ...เจอกันก็คุย เดินเล่น ซื้อของ กินข้าว ตอนนั้นนัดเพื่อนที่ใครก็จะมาที่สยาม

สยามหรือคะ? เป็นที่ที่อิสระเสรี เป็นที่ของวัยรุ่นจริงๆ เราจะทำอะไรก็ได้ที่สยาม อยู่บ้านอยู่โรงเรียน บางที่เราทำอะไรไม่ได้ แต่งตัวตามชอบไม่ได้ ที่นั่นะคะ ทำอะไรก็ได้ แต่งตัวได้ตามสบายเลย...ยังแปลงยังไม่แปลกสำหรับที่นี่ คนที่ทำอะไรหรือแต่งตัวธรรมดา นั่นก็จะเป็นคนแปลกสำหรับที่นี่ เพราะที่นี้เป็นเวทีสำหรับความคิดสร้างสรรค์ของ

วัยรุ่น แปลกเท่าไรก็สร้างสรรค์เท่านั้น สะดุดตา
คนมอง (แอบภูมิใจนะคะที่คนมอง)

ตอนนี้แม็กก็ซื้อโทรศัพท์มือถือให้ฉันแล้ว
แม่จะได้โทรเช็คคว่าตอนนี้ฉันอยู่ที่ไหน แม่ไม่ต้องไป
ส่งแล้ว บางครั้งก็รู้สึกอึดอัดที่แม่คอยโทรศัพท์ตาม
อยู่เรื่อยๆแบบนี้ แต่ก็ดี ฉันจะได้โทรศัพท์ติดต่อกับ
เพื่อนได้สะดวกหน่อย เพื่อนคนอื่นๆ พ่อ แม่เขาก็ซื้อ
โทรศัพท์มือถือให้ เราโทรศัพท์คุยกันได้ตลอดเวลา
ที่ไม่เจอกัน วันที่ไปโรงเรียนไม่เจอกัน (เพราะว่าอยู่
คนละโรงเรียน) โทรศัพท์หากันก็ O.K. ไซ้ใหม่ แต่
วันไหนที่เจอกันกลางวัน แยกกันกลับ อยู่บนรถโทร
หากัน กลับถึงบ้านแล้วโทรอีกที หาเรื่องคุยจนได้
คุณไม่เข้าใจไซ้ใหม่ ฉันก็ตอบไม่ได้ รู้เพียงแต่ว่า เรา
มีเพื่อน เรามีโทรศัพท์ เราว่าง จะให้เราทำอะไร?

กลุ่มเพื่อนที่ชอบเพลงญี่ปุ่นเหมือนกัน
เราก็น่าจะทำอะไรสักอย่างที่แสดงความเป็นกลุ่ม
ความเป็นเราสิ ...ในที่สุดวันนี้ เรามีวงดนตรีเป็น
ของตัวเองแล้ว การรวมตัวของเด็ก ม.3 5 คนจาก
คนละโรงเรียน ร้องเพลงญี่ปุ่น คุณรู้ไหม งาน
คอนเสิร์ตเพื่อคนนิยมดนตรีญี่ปุ่นครั้งที่แล้ว วงเราก็
ได้แสดงด้วย ฉันดีใจมากเลย วันนั้นเราแต่งชุดเป็น
นักร้องญี่ปุ่นด้วยเลย และทุกคนก็มีชื่อเป็นภาษา
ญี่ปุ่น ...วันนี้เราทำสิ่งที่เราฝัน และคิดว่านี่แหละ
คือตัวเรา

แล้วเจอกันใหม่ นะคะ matane

21/03/02

Yuki

ผู้เขียนดัดแปลงเรื่องราวของเด็กหญิงคน
หนึ่งที่ได้ไปคลุกคลีอยู่ด้วยช่วงระยะเวลาหนึ่ง เขียน
เป็นเรื่องเล่าของเธอ ภาพของเด็กวัยรุ่นไทยในเขต
พื้นที่ศูนย์กลางความทันสมัยที่สุดในเมืองไทย

ในปัจจุบัน ใครๆต่างก็ตัดสินใจพฤติกรรมวัย
รุ่นแตกต่างกันไป ตามค่านิยม บรรทัดฐานของตน

ถ้าจะวิเคราะห์เด็กวัยรุ่นในวันนี้ วัยรุ่นที่
อาศัยอยู่ในโลกของยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ยุคโลกา
ภิวัตน์ โลกวันนี้เปลี่ยนแปลงไปมาก วัยรุ่น "ถูก"
หรือ "ผิด" ที่เป็นอยู่อย่างวันนี้ หลายสิ่งหลายอย่าง
ในสถาบันต่างๆ ของสังคม วัยรุ่นต้องตกเป็น
"เหยื่อ" ต้องตกเป็นผู้ "ถูกกระทำ" ในระบบของ
วัฒนธรรม ในยุคแห่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
การติดต่อสื่อสาร พื้นที่ เวลา ไม่ได้เป็นอุปสรรคใน
การเดินทางข้ามแดนข้ามเวลาอันของวัฒนธรรมที่
ต่างกัน ในระบบ "การผลิต" "การแจกจ่าย" "การ
บริโภค" มีเพียงระบบเดียวเท่านั้นที่วัยรุ่นจะหลุด
พ้นจากการเป็นผู้ถูกกระทำ วัยรุ่นเป็นผู้เลือกที่จะ
กระทำ นั่นก็คือ "การบริโภค"

ผู้ผลิตวัฒนธรรมในระบบทุนนิยม เน้น
การผลิตที่จะทำให้ได้กำไรสูงสุด ดังนั้นสินค้าที่จะ
ทำให้ได้กำไรสูงต้องเป็นสินค้าที่มีการบริโภคซ้ำ ทีวี
และมีอายุการใช้งานสั้น สินค้าเหล่านั้นได้แก่ หนังสือ
เพลง หรือการบริการต่างๆ เปรียบเทียบได้ง่ายๆ
หนังสือ 1 เรื่อง ดู 2 ชั่วโมงก็จบแล้ว ผู้บริโภคก็ต้องซื้อ
หนังสือเล่มใหม่ ซื้อเพลงอัลบั้มใหม่มาดู มาฟังอยู่
เรื่อยๆ แต่ถ้าเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าสักเครื่อง ใช้มา 5 ปี
ก็ยังไม่ต้องซื้อใหม่

ผู้ทำหน้าที่แพร่กระจายวัฒนธรรมที่มีบทบาท
เป็นอย่างมากในยุคปัจจุบัน คือ สื่อมวลชน
เทคนิคการสื่อสารของนักสื่อสารมวลชนเน้นการสื่อ
สารในเชิง "สัญญาะ" เป็นการสร้างความหมาย การ
สร้างภาพตัวแทน ของสิ่งที่ผ่านมาทางสื่อ เช่น ภาพ
ของผู้ชายในอุดมคติที่ผ่านมากับหนัง ที่ผ่านมากับ
เพลง พระเอกในมิวสิกวิดีโอจะเป็นภาพตัวแทนของ

การใส่เสื้อผ้า การใช้สิ่งของ บุคลิก ท่าทาง แก่ผู้ที่รับสื่อ นั้น

วัยรุ่นผู้บริโภค วัยรุ่นเป็นผู้เลือกที่จะบริโภคอะไร การเลือกที่จะบริโภคอะไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับที่การให้ความหมายในตัวของตัวเองว่าเขาจะให้ตัวเองเป็นใคร ตัวเขาที่เป็นต้องสวมเสื้อผ้าอย่างไร ต้องใช้ข้าวของแบบไหน ต้องมีบุคลิกเช่นไร การให้ความหมายแก่ตัวเองของวัยรุ่น สัมพันธ์กับบริบททางสังคมที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ด้วย ประสบการณ์ในชีวิตของวัยรุ่นก่อนหน้านั้นเป็นอย่างไร คนรอบข้างที่เขาอยู่เป็นอย่างไร พ่อ แม่ปลูกฝังเขาแบบไหน เขาได้รับรู้อะไรจากสื่อทันสมัยที่มีอยู่ในห้องนอน เขาหรือไม่ แล้วเพื่อนๆของเขาเป็นอย่างไร

กรณีของคนตรี ผู้สร้างดนตรีสมัยนิยม จะต้องสนใจทั้งเนื้อเพลง เครื่องบันทึกเสียง นักร้อง และสไตล์ดนตรีที่กำลังเป็นที่นิยม เพราะการตัดสินใจดนตรีว่า "ดี" หรือไม่ ดูทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค นักดนตรีทำหน้าที่เขียนเพลง ร้องเพลง เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรดิวเซอร์ทำหน้าที่เลือกงานที่เกิดจากการผสมผสาน เรียบเรียง บริษัทเทปและผู้จัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ ตัดสินเพลงไหนจะต้องนำออกแสดงและวางจำหน่าย ผู้บริโภคซื้องานที่ตัวเองสนใจมากที่สุด การตัดสินใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับรสนิยมและสไตล์ของแต่ละบุคคล

วัยรุ่นที่สนใจดนตรีญี่ปุ่น เทคนิคการผลิตของสื่อมวลชนที่มีสร้างดนตรีอันมีเอกลักษณ์ด้วยจังหวะ ทำนอง หรือเนื้อร้องที่ไม่เหมือนกับดนตรีอย่างอื่น ทำให้วัยรุ่นที่ได้ฟังดนตรีนี้ เกิดความอ่อนไหว ติดตามฟังและยึดรูปแบบดนตรีที่ตนเองนิยมฟัง ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังค้นหาความเป็นตัวตนของตัวเอง วัยรุ่นคนหนึ่งจะต้องยึดอะไรสักอย่างเป็นวิถีในการดำเนินชีวิต วัยรุ่นไม่ชอบที่จะ

เหมือนใคร แต่ขณะเดียวกันถ้าวัยรุ่นยึดว่าจะเข้าร่วมกับกลุ่มใด วัยรุ่นก็จะยึดมั่นกับวิถีของกลุ่มนั้นอย่างเหนียวแน่น เมื่อวัยรุ่นได้ยึดแล้วว่า "ความนิยมดนตรีญี่ปุ่น" คือตัวตนของเขา วัยรุ่นจึงทำทุกอย่างที่แสดงว่าตนคือคนนิยมดนตรีญี่ปุ่น ไม่ว่าคนอื่นจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม

ความเป็นตัวตนของคนๆหนึ่ง คือ อุดมการณ์ที่เกิดจากการให้ความหมายว่าตัวเองเป็นอย่างไร อุดมการณ์สัมพันธ์กับบริบททางสังคมที่คนคนนั้นอาศัยอยู่ การรับรู้ความหมายของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะเป็นกรอบ หรือ "วาทกรรม" ที่คอยกำหนดว่า คนนั้น ควรจะเป็นอย่างไร ควรจะทำอย่างไร เมื่อวัยรุ่นให้ความหมายว่าตัวเองคือคนนิยมดนตรีญี่ปุ่น เขาก็จะกำหนด "ตำแหน่งแห่งที่" ของตนเองในวาทกรรมนั้น การให้ความหมายแก่ตัวเองของคนๆหนึ่งไม่หยุดนิ่งตายตัว แต่เลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้ เปรียบ "อัตลักษณ์ของวัยรุ่น" เสมือนการดูดซับน้ำของ "ฟองน้ำ"^{*} วันหนึ่งน้ำไหลผ่านฟองน้ำมา ฟองน้ำก็ซับน้ำไว้ได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่เมื่อเวลาผ่านไปน้ำก็ซึมผ่านฟองน้ำไป อัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่วัยรุ่นยึดเป็นวิถีในวันนี้อาจเป็นแบบหนึ่ง แต่เมื่อเวลาผ่านไป เมื่อเขาโตขึ้น เมื่อสังคมที่เขาอยู่อาศัยเปลี่ยนแปลงไป เมื่อสื่อที่ทำหน้าที่สร้างภาพ สร้างภาพไม่เหมือนเดิม อัตลักษณ์ของเขาก็จะเลื่อนไหลออกไปได้อีก วันหนึ่งเขาอาจไม่นิยมดนตรีญี่ปุ่นแล้ว แต่อาจไปนิยมดนตรีประเภทอื่นแทน ...แต่เขาก็ยังเป็นเขาคนเดิม

* ขอขอบคุณ รศ.สุริชัย หวันแก้ว ที่ช่วยกรุณาให้คำอุปมาเปรียบเทียบความหมายของอัตลักษณ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววิภาวรัตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ เกิดเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2520 ที่จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต จากภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย